

EU Regelgeving Biobrandstoffen

Voor Biobrandstoffen zijn twee Europese richtlijnen van belang:

- de [Europese richtlijn hernieuwbare energie \(RED\)](#);
- de [Europese richtlijn brandstofkwaliteit \(FQD\)](#).

Hieronder worden beide beschreven.

Europese richtlijn hernieuwbare energie (Renewable Energy Directive, 2009/28/EG)

Op 25 juni 2009 is de Europese richtlijn ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen, oftewel de Renewable Energy Directive (RED, 2009/28/EG) in werking getreden. Deze richtlijn schrijft voor dat in 2020 in de Europese Unie als geheel minimaal 20% (en voor Nederland 14%) van het energiegebruik moet bestaan uit hernieuwbare bronnen. Daarnaast schrijft de richtlijn hernieuwbare energie voor de sector verkeer en vervoer tevens een specifieke doelstelling voor, namelijk dat in 2020 minimaal 10% van alle transportbrandstoffen (benzine, diesel, biobrandstoffen in weg- en railvervoer en elektriciteit) uit hernieuwbare bronnen moet komen. Het kan hierbij gaan om biobrandstoffen (bijvoorbeeld biodiesel en bio-ethanol) maar ook hernieuwbare elektriciteit en waterstof tellen mee voor de doelstelling. Brandstofmengsels met een aandeel biobrandstof hoger dan 10 volume-procent moeten een apart label krijgen op verkooppunten.

Dubbel tellen

Biobrandstoffen op basis van afval, reststromen, non-food cellulose materiaal en ligno-cellulose tellen dubbel mee voor de nationale doelstelling en/of de verplichting voor biobrandstoffen (Art 21, 2), en de (hernieuwbare) energie die wordt verbruikt door elektrische voertuigen telt 2,5 maal bij het voldoen aan de doelstelling in de richtlijn.

Duurzaamheidseisen

Om biobrandstoffen mee te mogen tellen voor de doelstelling moeten deze aan bepaalde duurzaamheidseisen voldoen. Dit geldt ook voor het mogen meetellen van biobrandstoffen voor een biobrandstoffenverplichting (zoals in Nederland) en voor het in aanmerking laten komen van biobrandstoffen voor financiële steun. Deze duurzaamheidseisen zijn van toepassing op zowel biobrandstoffen als op vloeibare biomassa die gebruikt wordt voor elektriciteit- of warmteproductie. Zo moet de reductie van broeikasgasemissies, gemeten over de gehele keten van productie van grondstof tot eindgebruik en ten opzichte van fossiele brandstoffen, tenminste 35% zijn. Met ingang van 1 januari 2017 wordt de eis met betrekking tot broeikasgasemissiereductie aangescherpt tot minimaal 50%. Vanaf 1 januari 2018 wordt dit minstens 60% voor installaties die op of na 1 januari 2017 operationeel zijn geworden.

Naast de eisen met betrekking tot broeikasgasemissiereductie, moeten biobrandstoffen (en vloeibare biomassa) aan enkele andere duurzaamheidseisen voldoen. De biomassa mag niet afkomstig zijn van land met een hoge biodiversiteitswaarde zoals oerbos, beschermde natuurgebieden en graslanden met een grote biodiversiteit. Ook mag de biomassa niet geproduceerd zijn op land met hoge koolstofvoorraden, zoals waterrijke gebieden en permanent beboste gebieden. Dit geldt ook voor

veengebied, tenzij aangetoond wordt dat de biomassaproductie niet leidt tot ontwatering van voorheen niet-ontwaterde bodem. Voor bovenstaande is de status van gronden in januari 2008 bepalend. De richtlijn is nog steeds in ontwikkeling, zo heeft de Europese Commissie in 2013 de definitie voor graslanden met een hoge biodiversiteitswaarde nader aangescherpt.

De Europese Commissie heeft aangegeven artikel 7a nader uit te werken door eisen te stellen die de negatieve gevolgen van 'indirect land use change' (ILUC) moeten beperken. Dit is al een aantal keren uitgesteld, maar de Commissie heeft aangegeven dat in het najaar van 2014 duidelijkheid hierover moet komen.

Bepalen van broeikasgasemissiereductie van biobrandstoffen (en vloeibare biomassa) conform RED (Artikel 19, Bijlage V).

Gebruik gemaakt kan worden van:

- Standaardwaarden.
- Feitelijke waarden (mits berekend volgens de methodologie zoals beschreven in de richtlijn).
- Een combinatie van feitelijke waarden en standaardwaarden per processtap.
- De totale broeikasgasemissies moeten worden uitgedrukt in gram CO₂-equivalenten per Megajoule biobrandstof (gCO₂-eq/MJ).

Wanneer een productieproces naast biobrandstoffen ook co-producten oplevert, dan moeten de broeikasgasemissies van het gehele proces aan de diverse producten worden toegerekend (allocatie) op basis van hun energie-inhoud (Lower Heating Value). In de richtlijn worden enkele co-producten genoemd waarvan de energie-inhoud ten behoeve van de berekening op nul wordt gesteld en die dus niet meegenomen hoeven te worden in de berekening.

Rapportages

Elke lidstaat moet met ingang van 2011 om de twee jaar verslag doen bij de Commissie over de voortgang die geboekt is bij het bevorderen en het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen. Het zesde en laatste verslag, moet uiterlijk op 31 december 2021 zijn ingediend.

Daarnaast is een rapportageverplichting ingevoerd voor bedrijven over andere milieueffecten, zoals bodem, water en lucht. Ook wordt gerapporteerd over het herstel van verarmde gronden, sociale aspecten, voedselprijzen en landgebruiksrechten. Dit laatste is belangrijk voor inheemse bevolkingsgroepen. Indirecte effecten of verdringingseffecten die kunnen optreden als gevolg van het gebruik van biobrandstoffen worden eveneens behandeld in de richtlijn. De Europese Commissie zal elke twee jaar een rapportage uitbrengen over deze aspecten. Die rapportage zal bijvoorbeeld gaan over de methode om indirecte effecten op landgebruik in kaart te brengen. Daarnaast worden de gevolgen voor de voedselprijzen en voedselzekerheid duidelijk gemaakt. In 2014 wordt een eerste evaluatie gehouden.

Europese richtlijn brandstofkwaliteit (Fuel Quality Directive, 2009/30/EG)

Op 23 april 2009 is de nieuwe Europese richtlijn brandstofkwaliteit, Fuel Quality Directive (FQD, 2009/30/EG) gepubliceerd. Het doel van deze richtlijn is het reduceren van de belangrijkste vervuilende emissies tijdens de productie en het gebruik van brandstoffen. Ook moet de richtlijn een bijdrage leveren aan het realiseren van de Europese reductiedoelstelling voor broeikasgasemissies van 20% in 2020.

De Brandstofkwaliteitsrichtlijn schrijft voor dat vanaf 1 januari 2011 brandstofleveranciers jaarlijks moeten gaan rapporteren over de broeikasgasintensiteit van de door hen verkochte brandstoffen en energie. Met broeikasgasintensiteit wordt bedoeld de hoeveelheid broeikasgasemissies over de gehele levenscyclus van de brandstof, per eenheid energie.

Verder moeten de Europese lidstaten brandstofleveranciers ertoe verplichten om stapsgewijs de broeikasgasintensiteit van de geleverde brandstoffen te reduceren met maximaal 10% voor 31 december 2020. De vermindering van de broeikasgasintensiteit moet uiterlijk op deze datum ten minste 6% bedragen ten opzichte van de in 2010 gerapporteerde Europese gemiddelde broeikasgasintensiteit van fossiele brandstoffen. Deze doelstelling moet worden gerealiseerd door het gebruik van biobrandstoffen, alternatieve brandstoffen en de vermindering van het affakkelen en ontlichten in olieproductie-installaties. Dit percentage kan bij de herziening in 2014, onder meer afhankelijk van de grootschalige beschikbaarheid van technieken zoals elektrisch vervoer en koolstofvastlegging (CCS), verhoogd worden tot 10% in 2020.

Biobrandstoffen mogen alleen worden meegeteld voor de doelstelling als zij aan de duurzaamheidscriteria in de richtlijn voldoen. Deze zijn hetzelfde als de duurzaamheidscriteria in de Europese richtlijn hernieuwbare energie (2009/28/EG). De berekening van de broeikasgasemissiereductie van biobrandstoffen gebeurt ook op dezelfde wijze.

Naast broeikasgasemissiereductie- en duurzaamheidseisen bevat de Brandstofkwaliteitsrichtlijn ook technische specificaties voor transportbrandstoffen en houdt daarmee een wijziging in van de [Brandstofkwaliteitsrichtlijn \(98/70/EG\) uit 1998](#). Met deze richtlijn wordt het mogelijk om hogere percentages biobrandstof bij te mengen in standaardbenzine of -diesel. Voor benzine geldt dat maximaal 10 volume-procent ethanol (E10) en maximaal 22 volume-procent ETBE bijgemengd mag worden. De richtlijn bevat ook maximale gehalten voor enkele andere alcoholen (zie Annex I). Standaarddiesel mag volgens de nieuwe richtlijn maximaal 7 volume-procent biodiesel (FAME) bevatten, mits de biodiesel voldoet aan de FAME norm EN 14214. De Europese Commissie moedigt het Europese Comité voor Standaardisatie (CEN) aan om te blijven werken aan een norm om hogere gehalten biobrandstof in diesel te mogen mengen, met name voor B10.